

Ik en zovele anderen voelen me ongehoord

Hoe begin ik hieraan? Je blijft kalm, laat je begeleiden naar de deur. Je kan massief goed vechten. Alleen heb je geleerd nooit te vechten buiten de training. Vervolgens wordt er misbruik gemaakt van de situatie. Je wordt gewurgd ipv buiten gegooid te worden. Ondanks je kalm was en zelfs niet snapte waarom je buiten moest gaan.

Het was druk. En Gentse feesten. Ik kom amper nog naar charlatan gent. Ik ging 2 dagen op rij. De eerste nacht werd ik al geïmiteerd/geviseerd door de security. Mensen in bloot bovenlijf. Een stuk of 5. Ik dacht maar ook in bloot bovenlijf te gaan. En natuurlijk mocht ik weer direct security krijgen die zegt dat ik het aan moet doen. Terwijl de anderen in bloot bovenlijf bleven. Het werd me al gauw duidelijk dat dit puur machtsvertoon was en omdat ze een afkeer van mij hebben. Aangezien ik vroeger daar continu geliefd was, succes had, graag danste.

Toen ik vorig jaar over heel België was lijkt het wel dat ze me haten. Omdat ik overal uit ging behalve daar. Of omdat ik continu succes boekte. Ik was lokaal gekend. Heel veel mensen wouden met mij op de foto. Ik bleef gewoon mezelf. In 2023 wou ik echter gewoon uit de picture gaan. Continu trainen, terug naar mijn oude levensstijl.

Nacht 2: Ik kwam voor Maxim lany omdat we elkaar kennen. Was lang geleden dat ik hem heb gezien aangezien ik een free spirit ben en veel op mijn eigen ben. Het was immens druk. Ik had veel aan mijn hoofd en was zeer moe. Ik nam de plaats in van voor. En was niet echt vriendelijk omdat ik moe was, en geïrriteerd van de rush. Toch bleef ik verbaal. Mensen duwden me weg. Dus duw ik terug. Niet met mijn handen. Gewoon met mijn zij. De security zag een opportuniteit mij eruit te halen. De dj's daarentegen zeiden dat het niks was. En doen teken dat alles in orde is. Echter 5 minuten later staat de security daar weer. Dezelfde die me niet af kan.

Ik kijk hem in de ogen en grinnikte van typisch. Ze begeleiden me naar buiten " met kom eens effe mee". Ik laat me begeleiden maar vraag tussen de luide muziek wat ik in Godsnaam fout doe. Mijn hand was wellicht op zijn borst. Aangezien dat mijn manier van onrecht is. Niks van force. Want ik heb immens veel power.

Hij pakt me opeens in een soort van headlock. Great, dacht ik in mijn eigen. Hier komen we verder mee. Toen we in het bekende halletje waren had ik al een vermoeden dat er iets niet klopte. Ik zat nog steeds in headlock.

Verweerde me niet ondanks ik evengoed eruit kon gaan en beginnen vechten. Ik vertrouwde op hun professionaliteit. Maar daar was dus niks van in huis.

In die hal zijn er geen camera's. En in 2018-2019 zat ik daar zogoed als elke nacht. Ik wist hoe grimmig en gevaarlijk het daar was. Ik heb zeer veel geweld gezien. Zeer veel zinloos geweld van security leden.

Een jongeman in het steegje bewusteloos, een schreiende twintiger die opeens haar vriendje zag aangevallen omdat hij hem verbaal luidruchtig opstelde met misnoegde toen, mensen die vanuit niets een choke slam krijgen. De favoriete move van de security. We zijn nu al 2023. Er is nog steeds oud personeel. Ik eveneens zijn er al weg.

Ik kom naar charlatan voor mijn gedachten te verzetten niet voor amok te maken. Ik vecht nooit. Omdat ik weet waar ik in staat voor ben. Hersens heb. En ieder leven respecteert. Eveneens geweld nooit de juiste oplossing is zolang je niet in levensgevaar bent.

Terug naar de hal. Ik werd wakker. Immens verward. Ik had een out of body experience. Ik zag me in mijn droom liggen op de vloer, ik droomde van dat ik daar was, ik dacht wtf. Droom ik nu. Tot ik dus wakker schoot en opeens realiseerde dat ik niet in mijn bed was. Ik keek rond mij. Ik hoorde geen audio. Ik was weer tot bewust zijn aan het komen. Het leek wel minuten te duren. Ondertussen zag ik diezelfde security weer roepen in mijn ogen. Alles leek slowmotion. De audio kwam terug en hoorde opeens "ga maar naar u bedje bij u mama".

Ik bleef tielt zitten van de verwarring. Een paar minuten later escorteren ze me naar buiten op de vlasmarkt. Ik was nog wazig, moe, versuft, zwak, duizelig. Toch kon ik het niet laten om vanuit mijn hart te praten. "Was dat nu echt nodig?"

Je zag ze allemaal kijken naar mij en ze wisten niet wat te zeggen. Praat met mij. Zei ik. Ze reageerden niet. Dus herhaal ik mijn zin. Vervolgens zegt die ene "ik heb u zwaar gepoept, haha. Heb u defeat.". Met een zware grijns. Het iq is schrijnend dacht ik in mijn eigen. Ik antwoordde: Nee, je hebt me niet gepoept. Ik heb me ineens niet verweerd. Jij wurgt me, gooit me op de grond, en ik heb ineens geen poot uitgestoken". Ik voelde onrecht. Maar hij antwoordde direct "Ahahaha, ik heb u echt zwaar gepoept". Toen begon me duidelijk te worden dat er hier meer achter speelt.

Wat is er zo wow of heldhaftig aan iemand te defeaten? Iemand die continu geweld heeft gezien, een probleem jeugd, succes heeft ervaren in sport, een grote evolutie maakte. Jaren trainde voor de paracommando's als doel. Criminelen heeft achterna gezeten als hobby. De politie heeft geholpen. Mensen levens heeft gered. Respect van de commissie van defensie heeft gekregen. En ga zo maar door?

Dit was dus puur omdat ze me haten en envious waren. Ik begon opeens mijn stem te verheffen dat ik zijn baas ken. En dat je u job kan verliezen.

Ik kijk hem in de ogen zonder bril. En je zag hoe geïmiteerd hij hem voelde na mijn confidence ondanks dat hij hem juist heeft uitgeleefd op mij.

Mijn bedoeling was zijn temperament op camera te hebben in de vlasmarkt. Want ja hoor. Nog geen 1 minuut later komt hij naar mij. Steekt hij 2 vingers in mijn mond en gooit hij me weer op de vloer. Ik liet me vallen. Want ik wist dat hij me in pijn wou zijn of vernederd. Het zou me niet verbazen moest ik dat niet gedaan hebben dat ik met volle kracht tegen vloer vloog.

Ik zeg direct in de menigte" wat heb ik in Godsnaam fout gedaan? Aan waar verdien ik dat". In de achtergrond hoor ik" oh, jij verdient dat". Ik blijf mijn onrecht uitpraten. Ze pakken me een beide handen of armen vast. Nu begint hij uit woede/wraak/envy gevoel nog eens zeer hard mijn keel dicht te knijpen. Het licht was weer uit aan het gaan. Ik was deze keer in pijn aan het stikken. Maar pijn ken ik niet echt. Stil. Het was zeker geen alledaagse kost.

Ik kon niet meer praten. Moest hijgen nadat hij me eindelijk losliet. Vervolgens kreeg ik de woorden " Welkom in charlatan" alle security of zelfde de menigte lacht in echo mee. Terwijl ik op de grond hijgend lag met mijn armen gefixeerd. Uiteindelijk zeggen ze met intonatie en lach naar elkaar toe. Bel de politie maar. Je gaat mee met de politie. Kom. Handjes op u hoofd. Beentjes geplooid. Ik dacht in mijn eigen. Die gast heeft geen besef hoe snel ik die in het ziekenhuis sla of schop en hoe gemakkelijk ik die 2 security gasten die mijn handen vast hielden wegzwier met mijn fibers als ik me los zou maken.

Dat was het allemaal niet waard. Dus accepteerde ik de vernedering/show. Ik heb toch een olifanten vel en genoeg mijlpalen bereikt in mijn never ending portfolio.

Toen ik op de grond lag en ze aan het wachten waren voor de politie vonden ze het ook nodig nog te krassen met hun nagel(knijpen) in mijn onder rug en zij. Voor me te treiteren of me uit te lokken naar agressie dat ze er nog een reden voor hadden dit alles te rechtvaardigen?

Tijdens de escort zei ik geen woord. Ik was stil en voelde me onrechtvaardig behandeld. Wou echter toch de security links van mij zeggen dat die gast dood was moest ik vechten. Dat ik niet vecht omdat ik weet wat ik kan. Jaren voor de paracommando's heb getraind als doel, etc. Je zag hem blozen van "het zal wel".

Ik dacht in mijn eigen hier kom ik nooit meer terug. Deze zijn zo onbekwaam. Hier moet justice komen.

Bij de politie was ik nog moe en verward. Maar kreeg direct een fouillering cadeau. Na 2-3 keer te zeggen dat ik nooit drugs neem. Enkel water drink. Dat ik kalm ben. Het slachtoffer ben. Kon ik eindelijk mijn verhaal doen.

De politie stelde het ultimatum de vlasmarkt te verlaten. En dan lieten ze me gaan. Ik was blij en deels opgelucht maar nog steeds vol van onrecht gevoel.

Mijn bril was trouwens kapot. Dus mocht ik 2-3 km zonder zicht richting huis. Ik wou echter een klacht indienen. Maar de politie zei dat het hun woord is tegen mijn woord. Dat het op de stapel komt...

Misnoegd ging in richting het commerciaat van Ekkergerm. Die bleek dicht te zijn of ik wist niet of het open was. Omdat ik niet wist dat de tijdelijke ingang een wachtruimte had. Ik dacht dat het een Bali desk was en dus verboden terrein.

Ik ging maar richting huis. In de ochtend ging ik naar het spoed. Voor de dokter van wacht. Daar bleek dus dat ik veel meer plekken en schrammen had zonder dat ik het door had. Heel mijn rug stond paars/rood. Toen begon ik te beseffen dat ze wellicht mij op de grond hebben gegooid als een worstelaar. Ik kan anders de logica niet snappen hoe ik daar wonden zou oplopen.

De wonden waren nog 1 week diep zichtbaar. Mijn keel was 4-5 dagen hees. De eerste 2 dagen pijnlijk. Op mijn rug staat er nog steeds een genezende plek. Na 7 dagen is mijn keel nog steeds niet geheel functionerend. Ik voel veel slijmen en nog spanning. Mijn stem is gelukkig al terug. Mijn keel stond paars en had bloeduitstortingen. Zowel mijn keel als rug hadden bloeduitstorting oftewel eccymosen(verkeerd geschreven I know).

Verder had ik de eerste dagen nog last van duizeligheid, wazig zicht en helder nadenken. Soms bleef ik haperen of Tielt slaan. Ik was bang dat ik hersenschade heb opgelopen gelukkig is dat nu van de baan. Aangezien ik me weer de oude voel.

Op zich zijn dit geen levensbedreigende wonden. Maar het telt niet of het nu groot of klein is. Het draait om het principe, de behandeling, de professionaliteit. In mijn ogen. Totale onbekwame security met maar weinig inzicht vermogen wat die wurging teweeg kan brengen aan het lichaam en hersenen. Gewoonweg teveel van het goede. Ja ik was fel mijn plaats aan het verdedigen en niet vriendelijk. Maar ik heb 0,00 intentie gehad om te gaan vechten.

En ik ben niet de enige. Charlatan en de politie zijn een handen op 1 buik. Omdat de politie dan een job heeft en minder papier werk. Als ik zo mag concluderen. Ik ben getraind op pijn en survival. Maar vele slachtoffers niet. Het zou me niet verwonderen dat zij daar langer moeten overdoen voor geheel te genezen. Het zou me ook niet verbazen dat velen zelf niet naar de politie stappen of op de stapel belanden.

Deze feiten zijn hardnekkig genoeg naar mijn mening. Hoe veel slachtoffers moeten er daar nog vallen? Hun woord tegen u woord= case closed. Want ze kunnen alles rechtvaardigen in naam van wettelijke zelfverdediging. Het feit dat ik dit nu hier uit typ in een niveau hoger: openbaar ministerie of parket Gent. Is omwille van dat ik nog steeds woede en onrecht voel dat dit is gebeurd. En ik kan het niet bevestigen maar in 2019 had ik ook eens daar op de grond gelegen echter was ik toen verward en kon ik niks herinneren. Heb ik geen melding gedaan. Het is daar werkelijk een cowboy cultuur in de charlatan.

Zolang je niet opvalt. Of hun ego een deuk geeft is alles ok. Maar eens je opvalt en geliefd bent, ze niet tipt, en telkens opnieuw komt worden ze meer en meer envious. Dat is hoe ik het daar ervaarde.

Ik ben nog klacht gaan indienen op het bureau op een later tijdstip. Kreeg hetzelfde verhaal te horen. Plus ze weten goed genoeg dat er geen camera's hangen waar ze me wurgden. Ik hoop echt dat ze eens tegen de lamp lopen.

Want dit kan echt niet zo verder. Ik voelde me machteloos in zovele zinloze gevallen. Heb zeer veel agressie gezien op klanten die hun verbaal verwerden of dronken waren en bad luck kregen. Het lijkt wel hun dag te maken als ze iemand kunnen vloeren. De baas reageert niet. Niemand die dit serieus neemt. De reviews op google tonen ook hier en daar gevallen. Er wordt zelfs gesproken van dat de politie zelfs weet heeft van meerdere klachten. En toch word er niks naar gedaan. Onbegrijpelijk.

Ik vecht al jaren. Wel 4 uur per 2 dagen. Ik kan mijn woede zeer goed kanaliseren, heb geen vijandigheid naar anderen toe. Ik vermijd geweld zoveel als het kan. Vluchten is de beste optie. Maar hier kan je zelfs niet vluchten. Want eens je in hun vizier bent moeten ze je "escorteren". Mag jij geen geweld gebruiken. En net tijdens dat proces maken ze dus misbruik Van de situatie. Het liefst waar geen camera's hangen.

Ik kom er niet meer. Ondanks ik er zeer veel ben geweest in het begin. Het is daar echt foute boel. Mijn review wordt zelfs geblokkeerd als ik de waarheid wil zeggen wegens haat spraak of niet passende foto's. Dat is van Google uit. Niet specifiek ik die geblokkeerd wordt. Dus dat ligt niet aan hun. Het blijft natuurlijk een extra reden om direct naar jullie te mailen als niemand dit serieus neemt.

Ik kan op zijn minst toch maar proberen. Ik weet dat het een lange tekst is. En jullie het druk kunnen hebben. Er veel ergere scenario's zijn. Maar dit is echt wel een hardnekkig probleem moest je alle slachtoffers kunnen horen die het echte beeld van charlatan schetsen.

Michael